

Sygn. akt VI GC 1018/16/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: St. Sekretarz Sądowy Ewa Kościelniak

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2017 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa:

N. L., B. P.

przeciwko:

(...) S.A. w W.

o zapłatę

1) zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódek uprawnionych solidarnie N. L. oraz B. P. kwotę 936,60 zł (dziewięćset trzydzieści sześć złotych sześćdziesiąt groszy)
z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 2 maja 2016 roku do dnia zapłaty;

2) zasądza od pozwanego na rzecz powódek kwotę 424 zł (czteryście dwadzieścia cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 1018/16/3

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9 czerwca 2016 roku, doręczonym do tut. Sądu w dniu 16 czerwca 2016 roku powódki B. P. i N. L. prowadzące działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą (...) S.C. B. P., N. L. z siedzibą w K. (40-284), wniosły o zasądzenie na ich rzecz solidarnie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym od pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. (02-675) kwotę 936,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 2 maja 2016 roku do dnia zapłaty oraz solidarnie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódki wskazały, że wskutek zdarzenia z dnia 16 listopada 2015 roku, za które odpowiedzialność ponosi pozwana, uszkodzeniu uległ samochód marki B. (...) nr rej. (...), należący do poprzednika prawnego powódek – J. T., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) .H.U. (...). Powódki wskazały, iż sprawca zdarzenia w chwili powstania szkody był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej za szkody związane z ruchem pojazdu na podstawie umowy zawartej z pozwaną. Poszkodowany na czas naprawy uszkodzonego pojazdu wynajął od powódek samochód zastępczy marki N. (...). Tytułem najmu pojazdu zastępczego powódki wystawiły

fakturę VAT nr (...) za okres najmu zastępczego, to jest: od dnia 15 grudnia 2015 roku do dnia 23 grudnia 2015 roku, na kwotę 2164,80 zł brutto, z terminem płatności wyznaczonym na dzień 04 stycznia 2016 roku. Pozwana uznała w całości okres najmu, jednakże zakwestionowała wysokość dobowej stawki najmu pojazdu zastępczego z kwoty 220,00 zł netto do kwoty 115,00 zł netto. Poszkodowany przelał na rzecz powódki wierzytelność przysługującą mu wobec pozwanej z tytułu zwrotu kosztów najmu tegoż pojazdu, na podstawie przelewu wierzytelności.

W dniu 09 września 2016 roku Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy wydał w sprawie VI GNc 1679/16/5 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym uwzględnił powyższe powództwo w całości.

W ustawowym terminie pozwany (...) S.A. w W. wniosła do tut. Sądu sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od powódek kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając wniesiony sprzeciw pozwana przyznała, iż w okresie, w którym miało miejsce zdarzenie, którego skutkiem było powstanie szkody poszkodowany był ubezpieczony przez pozwaną w zakresie OC. Pozwana nie kwestionowała okresu za jaki strona powodowa domaga się roszczenia, jednakże wskazała, iż stawka najmu samochodu zastępczego jest zbyt wygórowana i winna wynosić zamiast 220,00 zł netto, kwotę 115 zł netto. Pozwana wypłaciła na rzecz powódek kwotę odszkodowania za cały okres trwania szkody, jednakże według przyjętej przez siebie stawki dobowej, to jest: 115,00 zł netto.

Sąd ustalił, co następuje:

Bezspornym jest, iż w dniu 16 listopada 2015 roku samochód osobowy marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...), który stanowi własność J. T. został uszkodzony w wyniku kolizji drogowej. Sprawca szkody w tej dacie był ubezpieczony w zakresie OC w kolizji drogowej, a ubezpieczycielem była pozwana. Bezsporny pozostaje również fakt, że pozwana uznała szkodę nie kwestionując jej powstania oraz czasu jej likwidacji i wypłaciła powódkom kwotę 1.025,80 zł. Przedmiotem sporu pozostaje wysokość stawki dobowej za wynajem pojazdu zastępczego.

W dniu 15 grudnia 2015 roku poszkodowany zawarł z powódkami umowę najmu pojazdu zastępczego. Na mocy powyższej umowy samochód był najmowany przez poszkodowanego przez cały okres likwidacji szkody, to jest: od dnia 15 grudnia 2015 roku do dnia 23 grudnia 2015 roku. Pojazd zastępczy był wykorzystywany przez poszkodowanego celem wykonywania czynności związanych z codzienną obsługą prowadzonej przez niego działalności gospodarczej.

Dowody: umowa najmu pojazdu zastępczego (k. 13-14), oświadczenia poszkodowanego (k. 17-18), faktura VAT nr (...) (k. 19).

Powódki w dniu 15 grudnia 2015 roku, w drodze umowy przelewu wierzytelności nabyły od poszkodowanego wierzytelność przysługującą mu od pozwanej, wynikającą z prawa do zwrotu kosztów poniesionych tytułem najmu pojazdu zastępczego.

Dowody: umowa przelewu wierzytelności (k. 16).

Zgodnie z umową najmu samochodu zastępczego dnia 28 grudnia 2015 roku strona powodowa wystawiła poszkodowanemu fakturę VAT nr (...) na kwotę 2164,80 zł brutto (220,00 zł netto/doba najmu), wskazując termin zapłaty na 04 stycznia 2016 roku. Strona pozwana doręczyła fakturę pozwanej. Pomimo upływu terminu płatności pozwana nie zapłaciła kwoty wynikającej z wystawionej faktury VAT. Dnia 24 marca 2016 roku strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty.

Dowody: faktura VAT nr (...) (k. 19), wezwanie do zapłaty (k. 21-23).

Pozwana dnia 11 kwietnia 2016 roku wpłaciła na konto strony pozwanej kwotę 1025,80 zł tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego, wskazując, iż uznaje ona okres konieczny do likwidacji powstałej szkody, a tym samym okres

w którym zachodziła konieczność najmu pojazdu zastępczego w całości, jednakże przyjęła stawkę dobową najmu w wysokości 115,00 zł netto.

Dowody: decyzja (k. 25)

Bezsporny uzasadniony czas najmu samochodu zastępczego związany z koniecznością likwidacji powstałej szkody wyniósł 8 dni, natomiast uzasadniona dobową stawką wynajmu wynosiła 220,00 zł netto.

Dowody: wydruki ze strony internetowej - przykładowe cenniki różnych firm (k.28-31, 48-60)

Powyższe ustalenia faktyczne poczynione zostały w oparciu o powołane dowody, które Sąd uznał za wiarygodne w całości. Koniecznym jest podkreślenie, iż powołana dokumentacja pochodzi z różnych źródeł jednocześnie przedstawiając spójny obraz przebiegu wydarzeń, który pozostaje wysoce prawdopodobny przez wzgląd na logiczne rozumowania i doświadczenie życiowe. Sąd oddalił wnioski o przesłuchanie świadka ponieważ jego zeznania nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie, wobec okoliczności sprawy, w której zasada oraz długość okresu najmu nie są pomiędzy stronami sporne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone przeciwko pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. przez stronę powodową B. P. i N. L. prowadzących działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod firmą (...) S.C. B. P., N. L. z siedzibą w K., zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność wyłącznie za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W tych granicach, w braku odmiennych postanowień zawartych w ewentualnej umowie naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkoda nie została mu wyrządzona. Koniecznym jest wykazanie łącznie wszystkich powyższych przesłanek: zachowania sprawcy, powstania szkody i istnienie związku przyczynowo-skutkowego między nimi. Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. na mocy umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność ponosi ubezpieczający lub osoba, na rzecz której umowa taka została zawarta. Zgodnie z § 4 tego przepisu uprawniony do odszkodowania może dochodzić swoich roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Pozwana nie kwestionowała zarówno zdarzenia, w związku z którym szkoda wynikła, powstania szkody, a także czasu jaki był potrzebny by ją zlikwidować. Jedyną kwestią sporną była dobową stawką najmu pojazdu zastępczego, którą pozwany określił jako rażąco wygórowaną, zawyżoną i odbiegającą od rzeczywistych i faktycznych stawek stosowanych przez podmioty oferujące usługi wynajmu pojazdów zastępczych na lokalnym rynku.

Zgodnie z obowiązującym art. 509 k.c. należy stwierdzić, iż dopuszczalnym jest przeniesienie przez wierzyciela bez zgody dłużnika wierzytelności na osobę trzecią, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu bądź właściwości zobowiązania, a wraz z przelewem takiej wierzytelności na nabywcę przechodzą wszelkie prawa z nią związane. W ocenie Sądu strona powodowa wykazała należycie swoją legitymizację w sprawie.

Mając na względzie całość materiału dowodowego przytoczonego oraz dopuszczonego w niniejszej sprawie należało przyznać rację twierdzeniom strony powodowej, albowiem kwota dobowego najmu samochodu zastępczego mieści się w rozsądnych granicach. Zgodnie z ogólnodostępnymi cennikami podmiotów zajmujących się wynajmowaniem samochodów, stawka dobową wskazana przez stronę powodową, a będąca podstawą sumy naliczeń wskazanej na fakturze VAT wystawionej przez powódki dnia 28 grudnia 2015 roku mieści się w granicach średniej stawki za wynajem pojazdu tej klasy. Jednocześnie należy podnieść, iż Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2002 roku (sygn. akt I CKN 1466/99) jednoznacznie stwierdził, iż poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwania podmiotów, które oferują swoje usługi najtaniej.

W obliczu powyższego Sąd nie przychylił się do twierdzeń pozwanej o rzekomym zawyżeniu kwoty dobowego najmu pojazdu zastępczego oraz zarzutowi, iż poszkodowany winien mieć na uwadze interes pozwanej tak by nie zwiększać wysokości jej zobowiązania.

Sąd w punkcie 1 wyroku uznał dochodzone przez powódki roszczenie za zasadne w całości, zasądzając na ich rzecz solidarnie od strony pozwanej kwotę 936,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie zgodnie z art. 481 k.c. liczonymi od dnia 02 maja 2016 roku do dnia zapłaty, w sposób tożsamy z żądaniem strony powodowej. Termin od którego Sąd zasądził naliczanie odsetek ustawowych za opóźnienie został ustalony w oparciu o przepis art. 817 § 1 k.c., z którego wynika, iż ubezpieczyciel ma obowiązek spełnienia świadczenia w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku, co w niniejszej sprawie nastąpiło dnia 1 kwietnia 2016 roku zgodnie z potwierdzeniem odbioru przez pozwaną wezwania do zapłaty z dnia 24 marca 2016 roku.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca ma obowiązek zwrócić stronie przeciwnej na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na łączną kwotę 424,00 zł składają się kwoty: 360,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z § 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, 47,00 zł tytułem opłaty wpisowej od pozwu oraz 17,00 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

SSR Jolanta Brzęk